

عنوان مقاله:

بررسی بافت شهری تهران و ارزیابی عملکرد آن در سوانح طبیعی و غیرطبیعی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عباس علی پور - استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

مهشید منظوری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی پردیسان

خلاصه مقاله:

امروزه در کره خاکی، کشورها با توجه به موقعیت قرارگیری و شرایط اقلیمی با حوادث و خطرهای طبیعی گوناگونی روبرو می شوند. در این میان کشورهای پیشرفته گامهایی مثبت برداشته اند که موجب کاهش تلفات انسانی و اقتصادی شده است. اما اغلب کشورهای در حال توسعه از جمله ایران با وجود قرار گیری در منطقه زلزله خیز همواره دست به گریبان آسیب های ناشی از بلایای طبیعی همچون زلزله و سیل هستند. اما همچنان تمهیدات لازم برای رویارویی با این حوادث و کاهش آسیب دیدگی در نظر گرفته نمی شود. افزون بر آن نبود مطالعات لازم جهت احداث بنا در حریم رودخانه، مکان یابی های نامناسب برج سازی های دهه های اخیر و عدم رعایت استانداردهای لازم، تهدیدی جدی برای سلامت انسان و محیط زیست است و در هنگام بروز حادثه خود عامل آسیب بیشتر می گردند. تهران به عنوان پایتخت ایران با گستردگی زیاد و نابسامانی های ناشی از شتابزدگی این رشد با داشتن حجم وسیعی از بافت های فرسوده به یکی از شهرهای پرمخاطره تبدیل شده است. در هم تنیدگی بافت فرسوده و مدرن و ناهماهنگی شهرسازی با این پدیده همچنین تراکم بالای جمعیت عامل کاهش کیفیت شرایط زندگی و ایجاد صحنه های دراماتیک در وقوع حوادث طبیعی می شود. این پژوهش نگاهی جامع و چندجانبه به وضعیت فعلی تهران دارد و به بررسی خطرهایی که این شهر را تهدید می کند، از جمله گسلهای فعال، رودخانه های شمالی و بررسی ساخت و ساز و پراکندگی جمعیت می پردازد. نتایج تحقیق حاکی از آن است که برای ادامه حیات تهران، پس از وقوع حادثه از هم اکنون باید خطر را به صورتی کاملاً جدی احساس کنیم و جامعه معماری و شهرسازی و سایر گروههای وابسته تصمیمات لازم جهت مقاوم سازی بناهای موجود، کاهش سطح بافت فرسوده و آسیب پذیر، افزایش کیفیت ساخت و ساز موجود بپردازند.

کلمات کلیدی:

تهران، آسیب، حوادث طبیعی، بافت فرسوده، خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263704>

